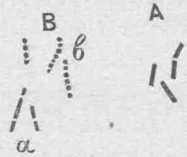

παθολογίας, σημειούμεν μόνον ὅτι ὅλα τὰ ἀπαί-
σια ὀνόματα τῆς ψυαίμιας, τοῦ ἄνθρακος, τῆς φυ-
ματιώσεως, τοῦ ἐρυσσιπέλατος, τῶν τύφων, τῆς δι-
φθερίτιδος, τῶν ὀξέων ἐξανθημάτων, τῆς ὑμενο-
γόνου πνευμονίας, τῆς ὀξείας ἀτροφίας τοῦ ἥ-
πατος, τῆς χολέρας κ.τ.λ. ἔχουσιν ἰδίως ὁμωνύμους
ὄρισμένας μορφὰς βακτηρίων, καὶ ὅτι ὁ τρόπος
τῆς δράσεως αὐτῶν δὲν εἶνε διάφορος τοῦ ἄνω
περιγραφέντος τῶν ζυμωτι-
κῶν βακτηρίων ἐπὶ τῶν ζυ-
μωσίμων οὐσιῶν. Αὐταὶ
αὐταὶ αἱ λειτουργίαι τῆς
ζωῆς τῶν βακτηρίων ὑπο-
στηρίζονται πιθανῶς ὑπὸ
τῆς δράσεως τῶν ὑπ' αὐτῶν
ἐκκρινομένων φυραμάτων
προκαλοῦσιν ἀλλοιώσεις καὶ
ἀποσυνθέσεις τῶν ἰσθῶν καὶ
τοῦ αἵματος βαθείας, ἢ παράγουσιν οὐσίας, αἵτινες
δρῶσιν ἐπὶ τῶν πέριξ ὡς δηλητήρια. Ἡ προκει-
μένη εἰκὼν 8 παριστᾷ τὰ βακτήρια τῆς φυμα-
τιώσεως.

Εἰκὼν 8. Βακτήρια
τῆς φυματιώσεως. Α. Μακροβακτήρια. Β α. Βραχυβακτήρια. β Κόκκοι.

γαγημένων προσκόπων, διευθυνομένων καθ' ὅλας
τὰς διευθύνσεις καὶ ἐξακριβούντων τὸν ἀριθμὸν,
τὰς θέσεις, τὰς ἀποστάσεις τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὰ
τοιαῦτα, ἐγνώριζον ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν διὰ τί-
νων δυνάμεων καὶ διὰ τίνων μέσων ν' ἀντετε-
ξέλωσι κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Οὕτω καὶ ἐν τῷ με-
γάλῳ ἀγῶνι περὶ ὑπάρξεως, ὃν διηνεκῶς ἀγω-
νίζεται ὁ ἄνθρωπος, ἀνετέθη εἰς τοὺς φυσιοδι-
φας ἢ ὑπηρεσία τῶν προσκόπων. Εἰσδύοντες οὗ-
τοι εἰς χώρας ἀγνώστους καὶ μακρὰν κειμένας,
λαμβάνουσι πληροφορίας περὶ πάντων, ἐξακρι-
βοῦσι τὰς πηγὰς καὶ συναθροίζουσι γεγονότα
περὶ τῆς θέσεως, τῆς ἰσχύος ἢ τῆς ἀδυναμίας
τοῦ ἀπειλοῦντος τὸ ἄτομον ἐχθροῦ.»

ΣΠ. ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΣ.

Ο ΝΑΥΑΓΟΣ ΤΗΣ ΚΥΝΘΙΑΣ

(Μυθιστόρημα Ἰουλίου Βέρν καὶ Ἀνδρέου Λωρῆ)

[Μετᾶφρ. Α. Π. Κουρτίδου.]

[Συνέχεια καὶ τέλος: ἴδε προηγ. φύλλον.]

Καθ' ἅπασαν τὴν ἄνω περιγραφὴν τῶν μικρο-
σκοπικῶν τούτων ὄντων παρελείψαμεν ν' ἀναφέ-
ρωμεν τὰ ἐνδοξα ὀνόματα τῶν ἐργατῶν, οἵτινες
πλήρεις ἀφοσιώσεως ἀφιέρωσαν ἅπαντα αὐτῶν τὸν
βίον εἰς σπουδὴν τούτων καὶ μελέτην. Ἐν μέσῳ
τῆς πληθῆος τῶν ἐρευνητῶν τούτων λάμπουσι τὰ
ὀνόματα τοῦ Schwann, Pasteur, Cohn, Nae-
geli, Billroth, Zopf, οἵτινες ἀκάματι καὶ ἀ-
κατάβλητοι, συνετέλεσαν τὰ μέγιστα πρὸς δια-
λεύκανσιν τοῦ σκοτεινοῦ βίου τῶν βακτηρίων.

Τὰ βακτήρια συντελοῦντα εἰς ἀποσύνθεσιν τῶν
τεθνεώτων ὄντων καὶ προκαλοῦντα τὸν θάνατον
διὰ τῶν νόσων, ἐκχέσαμεν ἐν ἀρχῇ τῆς πραγ-
ματείας ἡμῶν ὄντα εὐεργετικά. Ἐν τούτοις ὁ ἄν-
θρωπος ὡς ἄτομον ἢ ὡς κοινωνία, εὐρίσκομένη ἐν
μέσῳ τῶν ὄντων τούτων, δὲν σκέπτεται οὕτω. Ζη-
τεῖ διὰ παντὸς τρόπον νὰ διαφύγη τὰς ἐπιθέ-
σεις, ἃς ἡ φύσις ἀδιαλείπτως διεγείρει κατ' αὐ-
τοῦ. Ὅπως δὲ οὗτος ἐνίκησε τὴν φύσιν εἰς δια-
φόρους ἄλλας περιστάσεις καὶ κατέστησεν αὐτὴν
ὑποχείριον καὶ δούλην τοῦ πνεύματός του, οὕτω
ζητεῖ νὰ εὕρη τὰ μέσα πρὸς ἀντίστασιν κατὰ
τῆς ἐπιθέσεως τῶν βακτηρίων. Πρὸς τούτο δὲ
ὀδηγοῦσιν αὐτὸν οἱ φυσιοδίφαι. Ἐνεκα τούτου
λίαν ἐπιτυχῶς βακτηριοδίφης τις συγκρίνει τοὺς
μετὰ τῶν ὄντων τούτων ἐνασχολουμένους ἐπιστή-
μονας πρὸς τοὺς ἐν πολέμῳ προσκόπους. «Κατὰ
τὸν τελευταῖον γαλλογερμανικὸν πόλεμον,» λέ-
γει οὗτος, «οἱ Γάλλοι εὐρίσκόμενοι ἀδιακόπως
ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐχθρῶν καὶ τῆς ἀ-
ποστάσεως αὐτῶν, ἐβάδιζον μετ' ἀβεβαιότητος
καὶ ἀμφιβολίας, ἐνῶ οἱ Γερμανοὶ περιστοιχιζό-
μενοι ὑπὸ πλέγματος εὐφυῶν καὶ καλῶς παιδα-

Ἡ κυρία Δουρριέν καθ' ὄλον τὸν μακρὸν τῆς
θλίψεως αὐτῆς χρόνον διεφύλαττεν ἀμυδρὰν τινα
ἐλπίδα ὅτι ὁ υἱὸς τῆς ἔζη. Ἐφ' ὅσον μήτηρ
τις δὲν ἰδῆ ἰδίως ὄμμασι νεκρὸν τὸ τέκνον τῆς,
ἀρνεῖται νὰ ἐπικυρώσῃ, ὡς εἶπεῖν, διὰ τῆς συγ-
καταθέσεώς της, τὴν ἀλήθειαν τοῦ φοβεροῦ καὶ
ἀνεπανορθώτου γεγονότος, ὅπερ καλεῖται θάνατος.
Παραμυθεῖται λέγουσα ὅτι ἠπατήθησαν ἴσως οἱ
μάρτυρες, ὅτι παρεπλάνησαν αὐτοὺς τὰ φαινόμενα.
Πιστεύει ὅτι δυνατὸν νὰ ἐπιστρέψῃ αἴφνης, ἀνα-
μένει δ' ὡς εἶπεῖν τὴν ἐπιστροφὴν ἐκείνην. Χι-
λιάδες μητέρων στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν ὑπό-
κεινται εἰς τὴν ἐκ στοργῆς φρεναπάτην ταύτην,
ἢ δὲ κυρία Δουρριέν, ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην, εἶχε
τὸ δικαίωμα νὰ τρέφῃ τοιαύτην χιμαιρικὴν
ἐλπίδα.

Πράγματι ἡ τραγικὴ σκηνὴ τοῦ ναυαγίου
διέμενε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν της, μετὰ εἴκοσι δύο
ἔτη, ζωηρὰ ὡς τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ φοβε-
ροῦ δυστυχήματος. Ἐβλεπε τὴν *Kurthlar* κυ-
ματόπληκτον καὶ κινδυνεύουσαν νὰ καταποντισθῇ.
Ἐβλεπεν ἑαυτὴν προσδέουσαν διὰ τῶν ἰδίων
τῆς χειρῶν τὸ τέκνον τῆς ἐπὶ μεγάλου σωσίβιου,
ἐν ᾧ ἐπιβάται καὶ ναῦται εἰσώρμων, ἐσωρεύοντο
εἰς τὰς ἀκάτους, εἶτα δὲ ἀπολειφθεῖσαν ὀπίσω
καὶ παρακαλοῦσαν, καθικετεύουσαν νὰ σώσῃσι
τούλάχιστον τὸ βρέφος. Ἀνθρωπὸς τις ἔλαβε
τότε ἀπὸ τῶν χειρῶν της τὸ σωσίβιον, ἄλλος δὲ
τῶν ναυτῶν ἔρριψεν αὐτὴν εἰς μίαν τῶν ἀκάτων.
Ἀλλὰ ταυτοχρόνως μετὰ φρίκης ἀπεριγράπτου
εἶδε τὸ σωσίβιον ὠθούμενον εἰς τὴν θάλασσαν,
ἀναρπαζόμενον μακρὰν τοῦ πλοίου ὑπὸ τῶν κυ-